

PETR NAVEDEN KE KŘTU POHANA

Převod materiálu

Eva Kejřová, upravil Tomáš Trusina

Přadí v lekci

13

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ DO PŘÍBĚHU:

pro Teofila:

Teofil - „bohu-mil“ je jméno, které souzná s „bohobojnými“. Teofil se tedy může v Kornéliově postavě dobře najít. To je jeho parketa - „nový žlověk v církvi“. Lukáš mu může svým zdlouhavým vyprávěním vysvětlit, že otevřít cestu evangeliu k pohanům vůbec nebylo samozřejmé. („Tebe je příležitost, abychom to probrali důkladně.“) Může tak Teofila vést k vděčnosti - a zároveň odpovědnosti za to, aby se v církvi neusazovaly nové typy zákonictví, předsudků a nadřazenosti.

Motivace pro Teofila se dá navázat na napětí „uzavřenost církve x otevřenost pohanskému prostředí“, „dodržování předsův Zákona x víra jako dar Ducha“ a j.

pro mladší a střední školní věk:

Sedli byste si v autobuse (trolejbusu, ve vlaku) vedle Žernocha, Roma, kluk vedle děvčete a děvče vedle kluka? Bránilo by vám v tom něco?

pro starší školní věk:

Téma překonání bariér je provokativní a „nepřijemně citelné“ - a má takovým zřetel. Z následujících námětů vyberte právě takové.

Umíte si představit, že by do vašeho sboru začali chodit místní Romové nebo Vietnamci nebo Ukrajinci? A co kdyby začal chodit nějaký žlověk, který podezřele rychle zbohatnul? Nebo nedávno přistěhovalý cizinec, kterého sousedi pomlouvají? Je to jednoduché otvírat se lidem, na které se hledí srážlivě? Vadilo by vám to? Změnilo by se něco?

Popř. můžete rozvést otázkou - Myslíte, že to mezi Ježíšovými učedníky a v první církvi bylo lepší, že tvořili otevřené společenství a s neznámými a jinými lidmi neměli problémy?

2. Poznámky k textu a jeho katechetickému využití

- dřstojník Kornélius je nazván v ekum. překladu „zbožným“, dosl. **bohobojným** - to není výraz pro obzvlášť zbožného žlověka, ale pro určitou vrstvu lidí sympatizujících s židovstvím. Takto byl nazýván pohan, který žil v úzkém styku se synagógou, ale předsův židovského zákona se podřizoval jen řádkům?

(např. Sk 10,2; 10,22; 13,16), narodil od proselytů, kteří se jim podrobili cele. Na jiných místech se o bohabojném mluví jako o tom, kdo „uvěřil v jediného Boha“ nebo „Ctí jediného Boha“ O tyto lidi pověštinou jde, když se mluví o pohanech, žecích v synagóze (např. Sk 14,1; 17,4; 18,4). Židé tento stupeň na cestě k plnému přijetí zákona vidí jako první krok, který má být dovršen naprostým a bezvýhradným přijetím k Zákonu (viz Nový zákon, překlad s poznámkami, Praha 1978, Kalich, s.285).

Postoj „bohabojného“ můžete dále ilustrovat jako postoj toho, kdo přijal za svou písničku „Není lepší v tomto světě nežli Boha ctít“ (BTS 8) – ovšem bez poslední sloky o Kristových darech, jejíž obsah přichází zvěstovat Petr.

- podle zmínek v NZ dodržoval Petr (podobně jako Jakub, bratr Pánů) ty **starozákonní předpisy**, které byly závazné i pro zákoníky. V tomto ohledu Petr náležel ke konzervativnímu křídlu křesťanské církve. Petr dodržuje určené hodiny pro modlitbu (srv. vv.3.9.30), předpisy pro jídlo a očišťující předpisy. Proto se Petr hrozí, že by měl jíst nečistá zvířata (viz zákaz jídla nečistých zvířat v Mojžíšově zákoně – Lv 11,3nn; Dt 14,3).

- **třikrát opakované vidění** není zázrakem v běžném slova smyslu. Spíše jde o „přelom z nebe“, který ve Skutcích umožní, aby zvěstovatelé evangelia udělali krok, na který nejsou sami od sebe vybaveni. Na těchto místech Lukáš do vyprávění zařazuje anděly či „muže v zářícím rouchu“ jako ty, kdo „postrží“ aktéry směrem, který by je samotné nenapadl. Můžete připomenout vidění, které měl Ananiáš o Pavlovi (Sk 9,10nn). Z „nebe“ se přikloní naděou, než otevrou církev pro neskladné typy jako byl Saul/Pavel nebo „nečistý“ pohan Kornélius. Že má celý příběh povahu zjevení „nečekaných Božích rozhodnutí“, dokládá i řasování: Petr se s Kornéliem potká „třetího dne“ (10,23-24).

- **vidění o plachtě s čistými a nečistými zvířaty** Petrovi vyloží, že kultickou a společenskou kategorii nečistoty nelze ztotožňovat s pohany. Vyprávění zavání nebeským humorem - Petr má hlad a z nebe mu posílají pořádnou porci nečistých potvor. Až v souvislosti s poselstvím od Kornélia Petrovi dojde smysl zvěsti této „svažinky“: Pohané, tedy národy ze 4 světových stran (proto 4 cípy plachty) nejsou nečistí. Petr je poslán, aby se s nimi setkal. Ježíšovo pověření „jít do celého světa“ doceňuje Petr teprve nyní. To zpočátku nechápou jeruzalémská bratři ze Židů, když jim Petr referuje o křtu Kornélia – vyptávají mu, že „navštívil neobřezané lidi a jedl s nimi.“ (Sk 11,1-3)

- o **sporech kolem zvěstování pohanům** svědčí i zmínky v epištolách. Podle svědectví apoštola Pavla (srv. Ga 2, 7-13) se Petr v kritických chvílích podíval názoru těch, kdo pohany nutili k přijetí obřizky a uznání závaznosti předpisů, které jsou závazné pro židovstvo.

- **seslání Ducha svatého na pohany** – ve v. 38 doslova stojí „Bůh pomazal Ježíše z Nazareta Duchem svatým.“ Tak je oddíl o zvěstování Kornéliovi propojen s Ježíšovým vystoupením v Nazaretě coby pomazaným služebníkem Hospodinovým - Mesiášem (Lk 4,16nn). Duch zmocňuje k Mesiášství Ježíše - a Duch k tomuto Mesiáši a jeho osvobodivému dílu otevírá cestu i pohanům (problém Božího díla mezi pohany se řeší už v Lk 4, srvn. vv 25-27). To je pravděpodobně důvod obrácené posloupnosti – nejdříve dar Ducha, potom křest. Cestu k rozpoznání a přijetí Mesiáše otevírá Boží dech svobody a naděje, nikoli

dodržování příslušných ustanovení Zákona.

Opačná posloupnost proti obvyklému průběhu (srv. např. Sk 2,38) šokuje nejvíc Petrovy bratry ze židů. Tento motiv potvrzuje, jak těžce v první církvi rodilo přesvědčení o pravoplatnosti misie mezi pohany. Pro okruh kolem Štěpána (viz jeho kritika chrámu – Sk 7), popř. Filipa to nebyl problém (srv. křest etiopského dvořana bez jakýchkoli předcházejících podmínek kromě vyznání víry – Sk 8,26-40)

- **srovnání nového a známého** - Pokud máte ve skupině starší děti, které dobře znají příběh o Filipově křtu etiopského dvořana (Sk 8, 26-40, viz úloha 11), nechte děti oba příběhy porovnat, aby šly samy na to, v čem se liší Filipův a Petrův postoj. Lukáš totiž nekritizuje otevřenost, ale spíše tím, že vedle sebe klade podobné příběhy, z jejichž porovnání teprve vyplyne, v čem tkví problém.

- **pomůcky** - křestní náčíní; obrázek křtu; - fotografie křesťanského shromáždění lidí různých barev pleti

3. FORMULACE TÉMATU

S překvapením zjišťujeme: Bůh nikomu nestraní - a díky tomu padají dosavadní bariéry.

Příběh o křtu Kornélia a jeho přítel nese důležitý motiv: překročení bariéry na cestě zvestování pohanům. Tohle jako „překvapení z nebe“ s překvapením zjišťují obě strany - apoštol Petr („Bůh nikomu nestraní“ Sk 10,34) i sympatizant Kornélius.

4. VYKLADAČSKÁ A KATECHETICKÁ ÚSKALÍ

– nezastírejme, že v církvi byly od počátku různé názorové proudy i spory a nedorozumění. Neexistovala kdysi a kdesi ve všem jednotná církev, která se nešťastným vývojem nebo neposlušností rozštěpila do více církví. Problém nemusí být v tom, že jsou církve konfesijně rozrůzné. V rozhodnost církvi trpí tehdy, když se nedovedou domluvit, vzájemně se nerespektují a považují bohoslužbu druhých za méněcennou, instituci nezajišťnou nebo vůbec naprosto zmatenou.

Příběh o Petrově kázání jeruzalémským křesťanům (Sk 11,1nn) ukazuje, jak těžce se rodí přesvědčení, že i druzí, kteří nejsou v našem společenství, jsou spaseni.

- opakující se motivy ve Sk 9-11, které legitimizují zvestování evangelia pohanům, ukazují na obtížnost tohoto zápasu a také, že toto rozhodnutí bylo potřebováno i „dodatečně“ (z pozice Lukáše, který píše v době, kdy to byla hotová věc) zdůvodňovat. Pro nás je tento pohled většinou už docela samozřejmý. O skutečné míře napětí mezi zvestovateli pohanům a mezi židy (mezi Pavlem a Petrem) ale vypovídá např. list Ga 1.

Můžete tedy opakovat připomenout, že díky tomuto naprosto nesamozřejmému „přehození výhybky“ se evangelium dostalo až k nám. A upozornit, že tento zápas klade na církev vždycky znova nárok, aby byla otevřenější vůči těm, kdo jsou např. z pozice dosavadního vnímání a zabývaných pravidel přehlíženi a odsuzováni.

- tento oddíl, v němž se mluví o daru Ducha svatého před křtem, je jedním z těch, na jehož základě se postupně vyvinulo učení o biřmování/konfirmaci (oddělení křtu vodou a udělení daru Ducha svatého při vzkládání rukou). Některé křesťanské proudy zdrazují křest Duchem s průvodními znaky (např. mluvení jazyky) jako zvláštní (a nutnou) podmínku duchovního života. O něco takového však v tomto příběhu nejde. Seslání Ducha svatého na pohany zdrazuje suverenitu Boží milosti a Božího povolání před institucionální nároky církve. Duch nám umožňuje věřit, že Ježíš je především ten, jehož Duch pomazal, aby nesl radostnou zvěst (evangelium!) zkroušeným - a vysvobozoval. Tak Duch vymazuje vždy znova z osidel zákonictví (náboženství, zakládajícího si na dodržování předpisů) a zároveň váže víru na příběh Ježíše.

5. OSNOVY VYPRÁVNÍ

a) poznámky a osnova pro mladší školní věk:

Mladším děti těžko porozumí předpisům o kultické nečistotě zvlášť podle Mojžíšova zákona. Petrův sen nemusíte ve vyprávění rozebírat. Stačí, když děti pochopí, že Petr se mohl na Kornéliu dívat přes prsty kvůli tomu, kým byl – cizinec, pohan, voják...

I. Motivace - Sedli byste si...?

II. Bohabojný voják Kornélius – věřil v jednoho Boha, ale ještě nebyl pokřtěn

III. Apoštol Petr se modlí a uří se, že pohané nejsou u Boha horší než židé

IV. Petr jde ke Kornéliovi, vypráví mu o Ježíši

V. Kornélius a jeho přátelé jsou pokřtěni

b) osnova pro střední a starší školní věk:

V příběhu se prolínají časové roviny (nejdříve Kornéliovo vidění, pokyn, aby přivedli Petra, pak se teprve líčí Petrovo vidění. Nakonec pak ještě Petrovo vyprávění v Jeruzalémě.) Dejte pozor, aby se vám vyprávění nezamotalo.

I. Motivace

II. Bohabojný voják Kornélius

III. Kornélius dostává pokyn, aby poslal pro Petra

IV. Petr má trojí vidění: pohané nejsou neřístí

V. Petr přijímá pozvání do Kornéliova domu

VI. Petr pohanovi vysvětluje význam svého vidění

VII. Seslání Ducha svatého i na pohany

VIII. Kornélius a jeho přátelé jsou pokřtěni

IX. Jeruzalémští bratři vyřítají Petrovi, že navštívil pohany

X. Petr káže jeruzalémským: potvrzení pravoplatnosti křtu pohanů

6. METODICKÉ POKYNY K PRACOVNÍMU LISTU ZDEŠKA ŠORMA -

1. Petr povolán k pohanovi Kornéliovi, 10,1 – 11,18

Cestu od Petra ke Kornéliovi mohou děti hledat buď na začátku nebo po vyprávění. Pokud ji budou hledat na začátku, ptejte se jich pak, zda bylo snadné cestu najít; jestli vídí, proč tam ta prasata jsou a jestli cestu spíš ztěžují nebo usnadňují. Příklad jim potom můžete vyprávět jako „vysvětlení“ obrázku.

Po vyprávění můžete zase děti vyzvat, aby si tebe zahrály na Petra a našly cestu ke Kornéliovi.

- 7. LITURGICKÝ RÁMEC

Vstup: Hospodin, váš Bůh, je Bůh bohů a Pán pánů, Bůh veliký, všemocný a vzbuzující bázeň, který nebere ohled na osobu a nepřijímá úplatek, ale zjednává právo sirotku a vdově, miluje hosta a dává mu chléb a šat. (Dt 10,17n)

Písně: To já, ó Pane můj, přijdu, když mě posíláš (S 331); Není lepší na tom světě (BTS 8, EZD 611); Jďte po všem světě (BTS 86); Před tvou tvář, Pane (S 276); Ó, Pane, smiluj se nad námi (EZ 67); Jednou budem dál (S 120); Nejsem zrovna muzikant (S 208); Vzdejte Pánu slávu teď (BTS 9, EZ 136), Kdo je mocný jak ty, Hospodine (EZD 609), Už nás na cestě pravé (EZD 679)

8. VYPRÁVĚNÍ A NÁPADY PRO PŘEDŠKOLNÍ DĚTI

9. VYPRÁVĚNÍ PRO STŘEDNÍ ŠKOLNÍ DĚTI

-

I.. MOTIVACE

Můj tatínek má starý anglický slovník. Hned na začátku jsou na několika stránkách vypsány věci, které by prý měl znát každý, kdo se chystá na návštěvu Anglie. Například: „Drožkář, je tato drožka volná?“ „Ne, pane, ale počkejte, zapískám vám na jinou drožku.“ Nebo „Přejete si navoskovat kníry špičkami nahoru nebo rovnou?“ A takových podobných důležitých věcí je tam více. Představte si, jak někdo vybaven těmito věcmi putoval do dnešního Londýna. Myslím, že by mu už nebyly nic platné. Takhle před sto lety, to by se hodily. Jenže rozpoznat, co se už nehodí, co je zastaralé, to není vždy tak snadné. Co se týče oblečení, v tom máme obvykle jasno, ale rozpoznat, že jsou zastaralé naše názory a zvyky, to už je těžší.

Židé dodržovali spoustu náboženských předpisů. V dnešní době nám některé připadají nepochopitelné, ale kdysi dávno měly svůj důvod. V dávných dobách žil izraelský národ uprostřed pohanů a většina takových předpisů sloužila k tomu, aby se Izraelité ubránili pokušení přijímat od pohanů jejich náboženské zpusoby, aby si udrželi víru v Hospodina nepokřivenou. Právověrní židé například směli jíst maso jen některých zvířat. Ostatní bylo nečisté – to neznamenovalo, že to je špinavé, ale že to vzdaluje od Boha. Bylo to zpravidla maso zvířat, která byla posvátná nebo jinak důležitá pro pohanství. Kdo by jedl takové maso, nesměl by se účastnit bohoslužeb, ani kdyby se pořádně umyl. Židé také nesměli s pohany jíst u jednoho stolu, dokonce nesměli ani vcházet do jejich domů.

S příchodem Pána Ježíše se však mnoho změnilo a mnohé tyto zvyky už se staly být důležité. Víra v Hospodina už totiž nebyla jen pro židy, ale byla otevřená pro všechny lidi. Jenže křesťanům, kteří vyrostli jako pravověrní židé, chvíli trvalo, než na to přišli. A o tom je náš dnešní příběh.

II. BOHABOJNÝ VOJÁK KORNELIUS

Ve městě Cesarea žil římský důstojník Kornelius. V tehdejší době to byl poměrně bohatý a společensky vysoko postavený muž. Aťkoli se nenarodil jako žid, věřil v Hospodina. Sice nedodržoval všechny židovské zvyky, ale pravidelně se modlil, podporoval chudé a snažil se žít tak, aby se to Bohu líbilo. A vedl k tomu celou svou rodinu i služebnictvo.

Jednoho dne se jako obyčejně odpoledne modlil, když tu se mu ukázal anděl – Boží posel. Řekl mu: „Bože přijal tvé modlitby a dobré skutky a pamatuje na tebe.“

Když Pán Bože připravil pro své věrné záchranu, pamatuje i na Kornelia. Proto k němu posílá svého anděla se vzkazem: Ať Kornelius pošle do města Joppe pro apoštola Petra, který tam bydlí u Šimona koželuha v jeho domě u moře. Jako adresa to tehdy stačilo.

Někdo by možná pochyboval, ale Kornelius vzal tu zprávu vážně. Hned jak anděl odešel, zavolal si dva věrné služebníky a jednoho vojáka ze své stráže, který také věřil v Boha, všechno jim vypravoval a poslal je do Joppe pro Petra. Cesta do tohoto města – samozřejmě pěšky – trvala necelé dva dny.

III. PETROVO VIDĚNÍ

Apoštol Petr byl v té době opravdu na návštěvě v Joppe a v poledne - zrovna v tu dobu, když se Korneliovi služebníci blížili k městu – se modlil na střeše domu. Tehdy stávl domy s rovnou střechou a bylo běžné tam odpočívat nebo tam odejít, když člověk chtěl mít klid a nechtěl být rušen – jako například při modlitbě.

Petr se modlil a pak dostal hlad. A zatímco čekal, až bude uvařený oběd, měl zvláštní vidění. To si snad můžeme představit jako živý sen: Na zem se snášela velikánská plachta a na ní byla všelijaká zvířata, ptáci i plazi. A ozval se hlas, který mu řekl, aby si z těch zvířat udělal jídlo. Ale Petr se bránil – vždyť v té plachtě byla zvířata, která měli židé zakázáno jíst! A Petr tento příkaz nikdy neporušil! Ale hlas mu odpověděl: „Co Bože ořistil, to nepovažuj za nečisté.“ A to všechno se několikrát opakovalo.

Petr usilovně přemýšlel, co tohle vidění znamená, když zrovna v tu chvíli Korneliovi poslové konečně našli dom Šimona koželuha a ptali se, zda tam bydlí Šimon, kterému říkají Petr. V tu chvíli Petr pochopil. To si ho sám Pán Bůh tím trojím snem připravil na tohle setkání. Nebýt toho, nejspíš by se Korneliovým poslem slušně omluvil, že jeho víra mu nedovoluje jít s nimi, a poslal by je pryč. Místo toho je pozval dál, nechal je přenocovat a ráno se v doprovodu několika křesťanů z Joppe vydali na cestu.

IV. PETR KÁŽE U KORNELIA

Když druhý den přicházeli do Cesaree, Kornelius už je očekával. Sezval přibuzné a nejbližší přátele a všichni dychtivě očekali, jaké zprávy jim Petr přinese.

Když Petr přišel ke dveřím, Kornelius mu vyšel naproti, poklekl před ním a poklonil se mu. Jen si představte, římský důstojník se vkleká klaní prostému židovskému rybáři! Většina římských občanů si totiž židů nevážila, ale Kornelius byl jiný a navíc v Petrových osobě vítal Božího posla. Petr však tuto poctu odmítl a řekl mu: „Vsta, vždyť já jsem taky jen člověk.“

Když vešli do domu, zjistil Petr, že tam na něj čeká mnoho lidí. Oslovil je: „Dobře víte, že židé nesmí jít pohany navštěvovat, ale mně Bůh ukázal, abych si o žádném člověku nemyslel, že styk s ním znečišťuje. Proto jsem k vám bez váhání přišel. Ale teď už mi povzte, proč jste pro mne poslali?“ Kornelius mu začal vyprávět o svém setkání s Božím andělem. Pak Petra požádal, aby jim řekl vše, co mu Pán Bůh uložil. Petr byl opět překvapen: „Teď už opravdu vidím, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národu je mu milý ten, kdo v něm věří a je spravedlivý.“ A začal shromážděným vyprávět o Pánu Ježíši. O tom, jak ušil, uzdravoval i o tom, jak ho pak učižovali. Mluvil i o tom, jak Ježíš vstal z mrtvých a jak svým učedníkům uložil, aby o něm kázali, že on je ten očekávaný a Bohem seslaný zachránce a že budou odpuštěny hříchy tím, kdo v něm uvěří.

V. DUCH SVATÝ SESTOUPIL NA POHANY

Ještě nedomluvil, když tu na Kornelia a jeho rodinu a přátele sestoupil Duch svatý. Petr i jeho průvodci byli velmi překvapeni, že Duch svatý sestoupil i na pohany. V tu chvíli Petr poznal, že už nic nebrání tomu, aby tyto pohané byli pokřtěni.

Ještě několik dní zůstal Petr na návštěvě u Kornelia a jistě jim vyprávěl o dalších Ježíšových činech a učení.

VI. PETR V JERUZALÉMĚ

Tím ale Petrovy povinnosti neskončily. Když se vrátil do Jeruzaléma, musel před ostatními apoštoly a členy křesťanského sboru obhájit, jak to, že pokřtí pohany.

Zpočátku mu to mělo za zlé. Židé se přece od pohanů oddělovali. Pokud nějaký pohan uvěřil v Boha, musel přijmout všechny židovské zvyklosti včetně obřadů. Anebo musel dodržovat aspoň některé zvyky a byl takovým židem „napůl“. Křesťané židovského původu byli přesvědčeni, že kdo chce být křesťanem, musí se nejprve stát židem se vším všudy. Proto se na Petra zlobili.

Petr jim ale začal podrobně vyprávět o svém vidění, i o tom, jak anděl navštívil Kornelia, a nakonec i o tom, jak při jeho kázání na pohanské posluchové sestoupil Duch svatý. Proč by měl odpírat křest vodou lidem, které si už Pán Bůh viditelně vyvolil? Apoštolové Petrovi nakonec dali za pravdu a chválili Boha, že i pro pohany připravil věčný život.

A díky tomu se mohli stát křesťany i naši předkové a nakonec i my.

10. náměty k rozhovoru

- stává se křesťanům, že se na nějakou skupinu lidí dívají přes prsty?
- máme nějaké předpisy, které říkají, kdo smí být pokřtěn a kdo ne?
- znáte nějakého vojáka, který chodí do kostela? Sedli byste si vedle něho v kostele, nebo byste měli trochu strach?
- víte, že některí evangelizátoři farářů slouží v armádě jako kaplani?
- máme v církvi nějaké předpisy o tom a co a kdy se smí nebo nesmí jíst?
- znáte nějaké významné misionáře nebo kazatele, kteří jsou naprosto nerozluční?
- vyskytují se v dnešním příběhu nějaké „zákoníci“?
- myslíte, že jsou nějaké lidi, kteří se musí nejdříve změnit, a potom teprve mohou uvěřit v Ježíše?
- jsou mezi lidmi různé barvy pleti nějaké rozdíly? Je některá rasa podstatná? Co dělat s lidmi, kteří tvrdí, že to tak je?

11. A ještě se ohlédněte...

Zdá se vám, že téma „překračování bariér“ není pro Vás a Vaš sbor aktuální? Pusťte si na chvíli otázku, zda opravdu máte vyřešeno problém, aby nikdo nezůstával „mimo“ - ani v rodině - ani ve sboru - ani v obci, kde působíte.

Připadá vám naopak téma důležité a aktuální? Pusťte si na chvíli otázku, zda nechcete příběh jen „omlácit o hlavu“ „zabedněným Petrem“ kolem Vás :-)

A znovu se zamyslete, co z příběhu i příběhy tebe bude pro Vás a své blízké dít nosné a použitelné.

Odkaz na pracovní list

[13 Petr naveden ke křtu pohana](#)

[08 Petr a Kornelius](#)

Odkaz na píseň

[To já, ó Pane můj, půjdu, když mne posíláš](#)

[Není lepší na tom svět? \(BTS8\)](#)

[Jďte po všem světě \(BTS86\)](#)

[Před tvou tváří, Pane, nemám vůbec nic](#)

[Ó Pane, smiluj se nad námi](#)

[Jednou budem dál, jednou budem dál, já vím](#)

[Farářovo blues \(SV208\)](#)

[Vzdejte Pánu slávu, teď \(BTS9\)](#)

[Kdo je mocný jak ty, Hospodine](#)

[U nás na cestě právě \(EZ679\)](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu - Skutky](#)

Téma

[Překonání bariér](#)

Biblický odkaz (kat)

[Skutky 10,1–48](#)

[Skutky 11,1–18](#)